

EL CINGLE

PERIÒDIC MENSUAL

PUBLICAT PEL "CENTRE EXCURSIONISTA DE GRANOLLERS"

Hostatge social: Sant Roc, 3, 1.er

PREU: 10 CÈNTS.

Redacció i Administració: Palma, 1

Sotscripció trimestral: 0'50 ptes.

Cursa Argentona - Granollers

Ja anunciàrem, en nostre passat número, que havíem rebut una atenta comunicació del «Centre Excursionista de Catalunya», demanant la nostra cooperació per a una cursa que's preparava, qual recorregut era d'Argentona a Granollers.

Contestàrem nosaltres oferint el nostre modest apoi, i d'allavors ençà, una activa correspondència amb nostres estimats companys de ciutat ha tingut lloc. El mes passat efectuaren dugues o tres visites a nostra vila, parlant, junt amb nosaltres, amb personalitats d'aquesta vila que'ns oferiren el seu decidit apoi i protecció.

El digne conceller de l'ajuntament, en Josep Coma, demanà, en una sessió del mateix, una subvenció.

Altres personalitats granollerines, a les que quedem verament agraits, ens oferien la seva cooperació moral i material.

El senyor Dionís Puig, que fa trenta anys representa al «Centre Excursionista de Catalunya», ens encoratjà amb la seva actitud.

Arreu sortiren mans amigues que'ns alentaven, donant-nos força per a continuar treballant i seguïrem la nostra tasca amb fè, esperant fer una gran festa.

Avui, sols falten els últims detalls. Encare no podem dir el què serà. El diumenge, dia 10, vindran de tot Catalunya corredors i excursionistes a córrer la bonica prova.

Mans amoroses els esperen aquí. Granollers donarà prova de la seva hospitalitat, enorgullint-se d'hostatjar-los i per a ells serà la seva simpatia.

A tots els que'ns ajuden, mercès; moltes mercès. Quedem eternament agraits a la seva cooperació i sols desitgem que quan retornin a les seves llars, els que'l diumenge ens visitaran, pregonin la cultura i el civisme de nostra estimada vila.

STILUS.

Reglament particular

publicat pel «Centre Excursionista de Catalunya» (secció Sports de Muntanya), per a l'adjudicació de la «Copa Granollers», en la cursa del 10 de desembre, a la categoria d'excursionistes.

Art. 1.er Aquesta categoria està reservada per a excursionistes i's correrà per equips de tres individus, en el trajecte des d'Argentona a Granollers; amb el següent itinerari :

Argentona—Castell de Burriac, Quatre Camins—Orrius—Coll de Sant Bartomeu i pel camí de ca l'Argent a La Roca—Castell del mateix nom i per la carretera a Granollers; en total, un recorregut de 18 kilòmetres aproximadament.

Art. 2.^{on} Com a primer premi d'aquesta categoria s'adjudicarà la copa Granollers (donatiu del Centre Excursionista, amb la valiosa cooperació de l'Excel·lentíssim Ajuntament, societats i personalitats d'aquesta vila), amb les condicions fixades en el reglament general, i tres medalles de plata daurada.

Segon premi, 3 medalles plata.

Tercer premi, 3 medalles coure.

Quart premi, 3 medalles coure.

Ademés, s'adjudicaràn altres premis oferts a la secció per diferents entitats i particulars.

Art. 3.er Les inscripcions se rebràn al «Centre Excursionista de Catalunya» (Paradís, 10) i a les entitats delegades següents: «Centre Excursionista de Granollers», «Centre Excursionista La Costa de Llevant», Mataró, fins a les 8 del vespre del dia 9 de desembre.

A l'inscriure's deuràn abonar-se 2 pessetes per equip com a drets de matrícula, i s'entregarà un número que deurà ostentar-se durant la cursa, en lloc ben visible.

Art. 4.^{rt} Per a prendre part en aquesta cursa, els excursionistes deuen sotmetre's a les següents condicions :

- a) Portar un equip d'excursionista, amb bandes o mitjes, sabates o caçadores.
- b) Portar motxilla amb un pes mínim de 6 kilograms, que serà comprovat a la sortida i a l'arribada.

Art. 5.^{nt} El jutge de sortida tindrà'l dret de refusar tot equip que, a son judici, no's presenti en forma per a ésser campeó en aquesta categoria.

Art. 6.e Essent aquesta prova una «cursa de marxa», queda rigorosament prohibit el córrer en tot el trajecte, baix pena de desqualificació.

Art. 7.º La Secció nomenarà'ls controls secrets necessaris per a vigilar el recorregut.

Art. 8.º Els equips deuràn trobar-se al lloc fixat per a començar la cursa a les 7 i mitja del matí, hora en que's farà el sorteig per a l'ordre de sortida.

Art. 9.º Els capitans dels equips deuràn presenciar el sorteig i rebràn una targeta en la que s'hi anotaràn les hores de sortida i arribada.

En aquesta targeta s'hi anotarà el pes de la motxilla, a la sortida, per a sa comprovació a l'arribada.

Art. 10. La pèrdua d'aquesta targeta pot portar la desqualificació de l'equip.

Art. 11. El capità de l'equip cuidarà que'ls seus coequipers estiguin sempre preparats per a complir les ordres dels jutges, al donar les sortides.

Art. 12. Tots els equips firmaràn en el llibre que'ls hi presentarán els jutges de sortida i d'arribada.

Art. 13. A l'arribada, el capità de l'equip se presentarà al jutge corresponent amb els seus coequipers perquè l'hi anotin l'hora d'arribada.

Aquesta, sempre's fixarà prenent la d'arribada del darrer equipier.

L'hora de sortida, serà les 8 del matí.

El temps màxim fixat per a fer el recorregut: 5 hores.

Barcelona, novembre de 1916

Detalls interessants de la cursa

Hora d'arribada

L'hora assenyalada per a esperar als corredors, és les dotze del migdia. Arribaràn amb poca diferència i se suposa que una hora i mitja més tard, ja hauràn arribat tots.

Lloc de la recepció

Després de varis estudis, s'ha triat la plaça de la Corona, en consideració a la seva magnífica amplada i el seu emplaçament.

Jutge d'arribada

Corresponent als nostres desitjos, ha acceptat aquest càrrec, el digne alcalde d'aquesta vila, don Francesc Torras i Villà, al qual quedem infinitament agraits pel relleu que, amb la seva presència, donarà a la festa.

Metges

Els metges senyors Canal i Esquius s'ha ofert voluntariament per si'ls seus serveis són d'utililitat. Acceptem, regoneguts, la seva valiosa ofrena, fent vots per a no haver-los d'utilitzar.

La Creu Roja

Prestarà servei d'ambulancia una secció de la mateixa. No voldríem tampoc que'ls seus serveis fossin necessaris; més, aprofitem l'ofertament, agraits de debó.

Controlatge

L'estol de joves que mantenen viu l'amor al sport en nostra vila i que s'agrupen amb el nom de «Granollers Sport Club», així com altres companys nostres, verament entusiasmats, han promès cuidar-se'n. Estrenyem fortament la mà de tant lleals companys.

Els boy-scouts

Els exploradors de Barcelona se cuidaran dels serveis telegràfics per medi de banderes, transmetent noves de la carrera. ¡Molt bé, pels nostres germans!

L'arribada

Serà presenciada per les autoritats de la vila, representacions de tots els centres excursionistes de Catalunya i tots els vilatans aimants de la cultura, que donaran fe de vida davant dels forasters, els quals estem segurs marxaran pregonant arreu l'hospitalitat del nostre poble.

La Copa

La copa «Granollers», primer premi per als guanyadors de la categoria excursionistes, serà bonica de debó. Es ofrena del nostre «Centre», que ha comptat, per a adquirir-la, amb l'apoi d'una important subvenció de l'Excm. Ajuntament d'aquesta vila. També alguns particulars i diferents societats locals han aportat el seu concurs. A tots ells, grans mercès. Avui només els podem donar això. Ells figuraran en el quadro d'honor del nostre «Centre», que se sent enorgullit del seu apoi.

Grandiós entusiasme

Regna veritable entusiasme en nostra vila, desitjosa d'hostatjar als aimants de la cultura que d'arreu de nostra estimada Catalunya vindran a encoratjar-nos, per a seguir amb més força el camí emprés.

Sabem que moltes families organitzen per al dia de la cursa, petites excursions.

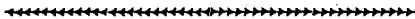
per les muntanyes de Cèllec i Sant Bartomeu, per a presenciar els pas dels corredors.

Diàriament sentim paraules falagueres, que'ns encoratgen.

Tot-hom espera'l dia assenyalat i en nosaltres la més gran emoció s'apodera del nostre cor.

¡Poble granollerí!... Donant proves del teu civisme i cultura, engalana't bé per a rebre als de fóra que venen amarats del més gran amor: l'amor a la Terra.

Tots ells són artistes, perquè davant de la naturalesa, somnién, i són savis per a saber comprendre'l valor de nostres riqueses naturals i arqueològiques. Abraça'ls, estrenye'ls ben fort per a que sentis tú'ls mateixos batecs del séu cor, que alenta dintre d'un pit, enfortit per les inclemencies que ells mateixos busquen!...

Alentorn de la nostra Festa

El proper dia 10, se reunira en nostra vila un gran nombre d'aimants de la cultura, en totes les seves manifestacions, que vindran a visitar-nos, cridats per l'entitat capdal de l'excursionisme català, el «Centre Excursionista de Catalunya», que tant se cuida de fer patria, recorrent-la i escampant arreu l'amor a la Natura i els sans principis d'una educació física que enforteix als pobles, donant-els-hi la sava d'una forta constitució orgànica.

¡Quina joia, per a nosaltres, poder hostatjar, si bé per poc temps, als nostres germans d'ideals, que de per tot Catalunya acudiràn al nostre poble, responent a la crida feta pels de la capital catalana, i donant prova, així, del séu sant amor a la cultura moral i a l'educació física que tant bé s'aparellen amb el nom d'excursionisme.

Jo, no sé com dir-los-hi l'alegría que omplena'l meu cor, al veure escollida la nostra vila com lloc on aplegar-los en una gran festa sportiva. No sé com expressar-los-hi les ganes que tinc d'abraçar-los i d'encoratjar-nos mutuament per a seguir amb més fè, si pot ésser, el camí emprès. No sé com fer-los-hi saber que aquí, a Granollers, hi han uns quants amics séus, agermanats pel mateix amor, que desitge amb verdadera ansia que arrivi'l dia assenyalat per a contemplar un gran estol de joves aplegats sots els plecs de la mateixa bandera que amorosament els acarona, fent bategar els séus cors al sò de les mateixes il·lusions i fal·leres!...

SILEX

DE LES PETITES BELLESES GRANOLLERINES

La Riera

¿I què és aquesta gran beta de terreny que s'extén per entre mig de tantes i tant ben conreuades hortes i que no dóna senyals de vegetació?...

Es la riera — responguet jo. — Es el riu de Granollers. Aquí hi venen a parar totes les brutícies que per reguerots i a carretades s'hi porten i que hi resten, esperant que arribi la benefactora revinguda de les aigües, que no vé només quan per sobre les muntanyes de Vich hi ha plogut tant, que l'aigua no s'asseca pel camí i arriba aquí a fer l'irregular neteja.

No's pensi — vaig continuar — que senti aversió a aquest troç d'incultivat terreny. Molí al contrari; car en ell hi tinc els records més agradosos de la meua vida. Quan era petit, venia a aquí, junt amb els companys de col·legi, un cop sortits d'estudi, i veníem a jugar, a fer castells de pedres, a fer els *soldats*, a jugar a tots els jocs infantils, pels quals trobavem camp a propòsit per al séu desenrotllament, en aquesta ample planúria de terreny...

Acabat de dir això, vaig restar mut, fitant aquell bocí de patria que havia sigut tant temps teatre dels meus jocs, bo i recordant els llocs en els quals havia passat la meua infantesa.

Cada pedra, cada planta, és una fita de la meua vida d'infant; cada pedra, cada planta, fa reviure en ma pensa'l record d'aquells alegres anys que ja han passat i que no tornaràn.

Quan, més tard, anys endavant, venia a la riera, ja no hi venia per a jugar; ja no venia a fer-hi castells de pedres; ja no hi venia rient... Hi venia pensatiu, melancònic, i, a l'arribar-hi, no saltava i corria com abans. Amb pas sossegat me dirigia cada dia a la mateixa pedra i allí, bo i assentat, feia castells, però feia castells enlaire, pensant en un demà rialler i en una bonica companyona per a passar feliç, al séu costat, el reste de la vida.

Fins allavors no m'havia fixat en el magnífic espectacle de la posta de sol, quan aquest s'amaga en la propera muntanya i el cel se teneix d'un color rogec que's va enfosquint, enfosquint, i surten les estrelles, are una, are l'altra, cobrint el firmament de puntets blancs que en l'infinitat de l'espai, són altres mons com aquest i que, com aquest, segueixen l'incabable renglera de segles i més segles.

Pot-ser quan la roda del temps senyali uns quants anys més, hi vindré, a la riera del meu poble, a veure jugar a *soldats* i fer castells de pedres als meus descendents, mentres jo, recolzat en una pedra, que ja no serà la mateixa d'abans, pensaré en quant jo era com ells i com ells jogava.

STILUS

Planaportiva

PER A COMENÇAR

Fa anys que en nostra volguda vila s'han fet assaigs de societats deportives qual únic fi era escampar per ella la cultura física que enforteix i àdhuc crfa naturaleses fortes capaces de soportar el treball pesat que porti un moç de pa a les seves llars.

Sempre hi ha hagut un estol de joves, més o menys nombrós, que ha dedicat els diumenges a conreuar un sport sanitos per al seu cos, cançat de roman-dre per tota una setmana en la foscor d'un taller i ha mantingut viu'l caliu de l'entusiasme, amb tot i haver sigut els seus capdevaners els que menys el sentien.

No vui parlar de certs fets, alguns d'ells ocorreguts fa poc. Vegin, els que no ho vulguin creure, la mort del «Centre de Sports», la vida del «Club Ciclista» i moltes altres societats que, o s'han mort de vergonya, o fan una vida raquítica, sens cap entusiasme, sens cap ideal.

D'entre mig de totes aquestes tentatives fracassades, sobresurt are a Granollers una societat començada per un estol de joves aimants dels deportes, que s'apleguen sots el nom de «Granollers Sport Club». Compta amb prop d'un centenar de socis (amb tot i fer poc que existeix) i té formats ja dos potents *teams* de fut-bol, que contendeixen amb força èxit amb altres de poblacions que's consideren forts per a lluitar.

El *teams* de Sant Celoni, Mollet, Caldes, Vich, Premià i de moltes altres localitats, han visitat ja la nostra vila, cridats per la novella entitat i tots ells pregonen arreu l'entusiasme dels nostres jogadors, entre'ls quals n'hi han de ver-daders professionals.

Al començar aquesta plana mensual, dedicada al sportisme granollerí, saludem als joves obrers que s'apleguen i agermanen per un ideal tant noble i els demanem que'ns ajudin en la tasca avui començada, a l'ensems que, com ells, cridem: ¡Visca l'sport!

HIP

